

Αρμενιστής

Τόμ. 2, Αρ. 2 (2024)

Αρμενιστής

Τέσσερα ποιήματα

Κωνσταντίνος Γ. Μπέλτσιος

doi: [10.12681/armen.37636](https://doi.org/10.12681/armen.37636)

Copyright © 2024, Κωνσταντίνος Γ. Μπέλτσιος

Άδεια χρήσης [#plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#).

Κωνσταντῖνος Γ. Μπέλτσιος

4 ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΟΥ

λέξεις σέ πλέξεις ώς τὸ βράδυ καὶ λοιπόν: βγαίνεις,
βαίνεις, τοιχοκολλεῖς τὸ ποίημα σου, εὐφραίνεσαι
κλωτσῶντας τὸ σκοτάδι, ὄχι ὅμως τὸ σκοτάδι σου,
ἄρρυθμα τραγουδᾷς καὶ ἴσως πικραίνεσαι

κυρίως περιφέρεσαι Καὶ ὕστερα λές πὺς παραφέρεσαι
ἀνακατεύεις τὸ σκοτάδι σου μὲ φυσικὸ σκοτάδι
αὐτὸ εἶναι τὸ βράδυ σου, κάτι βραδὺ
μιὰ ἀστραπή, ταχεῖα ὡς ἄλογο, φθάνει νὰ σέ φωτίσει

*Διαστελλόμενη νύκτα,
Ελένη Ρακαντά*

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

τὸ καλοκαίρι ἀκόμη στέκει μὲ πόδια ἀπριόνιστα
καὶ ἄς λένε τὰ ἡμερολόγια Καὶ ἄς αυξάνεται ἡ μυστικότης
οἱ τζιτζικες λέγουν τὰ πόδια του
σκληρά, σκληρά καὶ ἰνώδη ἐφέτος Φθηνές ἴσως δικαιολογίες
δουλεύουν τώρα ὑπερωρίες ἕως ἀργὰ τὰ βράδια

οἱ γρύλλοι πάλι ἔχουν χαθῆ μὲς σὲ παλαιὰ ραδιόφωνα
καὶ τὰ ραδιόφωνα μὲς στὰ φυλλώματα τῶν δένδρων Παίζουν
ἀργὰ τὰ βράδια μουσικὲς κάπως θλιμμένες κάποτε λικνιστικὲς
καὶ κάπου-κάπου ἀκούγονται γρυλλίσματα ἀνθρώπων

--

ἓνας περαστικὸς ὁμιλητὴς τοῦ δάσους χθὲς
μὲ τὶς φωσφορικὲς ἀντωνυμίες του
πλῆθος ἐσήκωσεν πυγολαμπίδες ἀνισόρροπες

ΣΕ ΔΡΟΜΟ

ναί,
μέ άφορμή τί τὸ άπροσδιόριστο
άφήσαμε ἕνα φίλο
νά ύπνοβατῆ σέ δρόμο άδιέξοδο
σπαρμένο τρακατροῦκες

ναί,
πρὶν λίγο τηλεφώνησε
εἶχε φωνή κανονική
καί μᾶς συνέστησε
νά ακούσουμε εἰδήσεις

ὄχι,
οὐδέν γνωρίζουμε
δέν εἶναι ὥρα ακόμη
άλλά καί οἱ τρεῖς θεωρήσαμε
πὼς πρέπει νά ενημερωθῆτε

ὄχι,
ναί μᾶλλον
μᾶλλον, μάλιστα

ΑΘΟΥΒΟ

ὀμίχλη, νέφος ἢ καπνός
ὁ ὀδηγός μέ τὸ Trabant
τά φῶτα πέφτουν στήν βιτρίνα

μῶβ πινελιές στήν θάλασσα
πράσινη πινελιά στόν οὐρανό, δυὸ δέντρα κάπως τοῦ Γκωγκέν,
βαρκούλα πού λικνίζεται μέσ στήν χρυσῆ κορνίζα

ἕνα μερίδιο τέχνης πάχνης τοῦ καιροῦ
καί ἡ ὑπογραφή πού διάλεξε